

Î N C H E I E R E

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Iuliana Oprea

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă – Canal Chișinău”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Adam Gheorghe împotriva Societății pe Acțiuni „Apă – Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă – Canal Chișinău” și menținute hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2013 și hotărîrea suplimentară din 07 august 2014,

c o n s t a ț ă

La 17 august 2012, Adam Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă – Canal Chișinău”, solicitînd anularea Actului inspectării stării evidenței și folosirii apei din 21 iunie 2012.

În motivarea acțiunii reclamantul Adam Gheorghe a indicat că prin actul administrativ supra vizat a fost depistată scurgerea de apă la rețelele interioare prin borna directă din str. Păcii, 2/2, or. Durlești mun. Chișinău.

Consideră Adam Gheorghe că actul administrativ nominalizat este neîntemeiat, ilegal și urmează a fi anulat, deoarece în acesta a fost indicat că vana la borna directă este defectată, dar sigiliile furnizorului sunt în strictă corespundere conform Actului de instalare a contoarelor, care au fost aplicate de către reprezentanții SA „Apă – Canal Chișinău”, respectiv nu este clară vina sa în situația dată, deoarece responsabili sunt specialiștii furnizorului, care au montat incorect instalațiile de branșare.

De asemenea, nu este certă și suma indicată în Prescripția de debranșare a imobilului de la rețeaua de aprovizionare cu apă nr. 1938933 din 13 august 2012 în mărime de 21101,83 lei, deoarece pîrîta nu a prezentat formula în temeiul căreia aceasta fost calculată.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul și-a concretizat și majorat pretențiile din acțiune, pe lîngă cea formulată anterior pe care o susține, mai solicită și anularea Prescripției SA „Apă – Canal Chișinău” privind debranșarea imobilului de

la rețeaua de aprovizionare cu apă nr. 1938933 din 13 august 2012, anularea sumei de 21104,83 lei cu titlu de datorie și sumei de 3112,24 lei cu titlu de penalitate prezentate spre achitare dînsului prin factura fiscală seria CZ nr. 0734618 din 25 septembrie 2013 eliberată de către SA „Apă – Canal Chișinău”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă și anulate Actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 21 iunie 2012 întocmit de către SA „Apă – Canal Chișinău”, Prescripția SA „Apă – Canal Chișinău” privind debranșarea imobilului de la rețeaua de aprovizionare cu apă nr. 1938933 din 13 august 2012 și suma de 3112,24 lei cu titlu de penalitate prezentată spre achitare lui Adam Gheorghe prin factura fiscală seria CZ nr. 0734618 din 25 septembrie 2013 eliberată de către SA „Apă – Canal Chișinău”.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 august 2014, a fost anulată și suma de 21104,83 lei cu titlu de datorie prezentată spre achitare lui Adam Gheorghe prin factura fiscală seria CZ nr. 0734618 din 25 septembrie 2013 eliberată de către SA „Apă – Canal Chișinău”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de către SA „Apă – Canal Chișinău” și menținute hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2013 și hotărîrea suplimentară din 07 august 2014.

La 02 februarie 2015, SA „Apă – Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 octombrie 2013 și hotărîrii suplimentare din 07 august 2014.

Recurenta SA „Apă – Canal Chișinău” a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare arbitrar au apreciat probele administrate la dosar, fapt ce a adus la încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În susținerea recursului SA „Apă – Canal Chișinău” a invocat că dînsa nu prestează servicii de instalare a bornelor directe sau a oricăror alte lucrări tehnice dacă rețelele nu se află la balanța sa, iar borna directă menționată în Actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 21 iunie 2012 a fost doar sigilată de către reprezentanții săi. De asemenea, potrivit pct. 4.1.10 din contractul de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate nr. 1938933 din 18 noiembrie 2011, consumatorul este obligat să nu admită defecțiuni și încălcări la rețelele și la nodul de evidență.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul expedierii în adresa SA „Apă – Canal Chișinău” a copiei deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, însă nu este indicată dată expedierii acesteia, fiind recepționată de către recurent la 03 decembrie 2014 fapt ce rezultă din numărul de intrare 1024-j.

În circumstanțele relevante, recursul declarat de către SA „Apă – Canal Chișinău” se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 05 martie 2015, în adresa intimatului Adam Gheorghe a fost expediată copia recursului declarat de către SA „Apă – Canal Chișinău” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Adam Gheorghe nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către SA „Apă – Canal Chişinău” în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului;
- d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunţată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale.

Săvîrşirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de către SA „Apă – Canal Chişinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluţia pronunţată de către instanţele de judecată ierarhic inferioare şi nu relevă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate şi urmează a fi respinse.

Nu pot fi reţinute ca motiv al admisibilităţii prezentului recurs argumentele invocate de către SA „Apă – Canal Chişinău” precum că dînsa nu prestează servicii de instalare a bornelor directe sau a oricăror alte lucrări tehnice dacă reţelele nu se află la balanţa sa, iar borna directă menţionată în Actul inspectării stării evidenţei şi folosirii apei din 21 iunie 2012 a fost doar sigilată de către reprezentanţii săi, deoarece sînt neîntemeiate şi contravin materialelor dosarului.

Se reține că intimatul Adam Gheorghe a încheiat cu recurenta SA „Apă – Canal Chișinău” contract de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate nr. 1938933 din 18 noiembrie 2011 (f.d. 21-23).

Potrivit pct. 5.1.22 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, punerea în funcțiune a instalațiilor și construcțiilor de branșare se efectuează de către furnizor doar după încheierea cu clientul a contractului privind furnizarea serviciilor, înregistrarea lui în calitate de consumator, prezentarea de către acesta a întregii documentații de executare și achitarea tuturor cheltuielilor furnizorului pentru construcția instalațiilor de branșare (sau supravegherea construcției acestora) în conformitate cu contractul, fapt care se confirmă prin procesul-verbal înaintat de furnizor privind pregătirea instalațiilor și construcțiilor de branșare (exploatare).

Iar, conform pct. 7.6 din același Regulament, pînă la recepționarea contoarelor, e necesar ca acestea să fie verificate și sigilate de către organizația abilitată, iar după montarea lor în instalația de contorizare, se sigilează suplimentar de către furnizor, concomitent cu sigilarea vanei de pe linia de ocolire.

Astfel, în Actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 21 iunie 2012 întocmit de către SA „Apă – Canal Chișinău” a fost făcută mențiunea că vana la borna directă este defectată, dar sigiliile furnizorului sunt în strictă corespundere conform Actului de instalare a contoarelor, care au fost aplicate de către reprezentanții SA „Apă – Canal Chișinău”, iar, recurenta nu a prezentat probe incontestabile că responsabil de defectarea bornei directe și scurgerile de apă la rețelele interioare prin borna directă din str. Păcii, 2/2, or. Durlești mun. Chișinău se face anume consumatorul Adam Gheorghe.

Or, prin prisma prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pîrîtului.

Cu atît mai mult că, potrivit pct. 5.1.14 din Regulamentul supra vizat, furnizorul efectuează supravegherea tehnică și verifică calitatea lucrărilor de construcție în conformitate cu soluțiile din proiect.

În aspectul dat este irelevant și argumentul recurente precum că potrivit pct. 4.1.10 din contractul de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate nr. 1938933 din 18 noiembrie 2011, consumatorul este obligat să nu admită defecțiuni și încălcări la rețelele și la nodul de evidență, deoarece cu certitudine s-a constatat că nu a fost defectat sigiliul de la rețea, precum și atît aparatul de evidență, cît și robinetul erau integre, respectiv, nu se poate imputa intimatului încălcarea clauzelor contractuale.

Cu atît mai mult că, argumentele invocate de către recurentă au constituit deja obiect al dezbaterilor judiciare atît în instanța de apel, cît și în prima instanță, cărora li s-a dat o apreciere juridică corespunzătoare.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Apă – Canal Chișinău”, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă – Canal Chișinău”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea